

έχουν σωθεῖ. Ούτε πρέπει ν' ἀπελπιζόμαστε ὅταν εἴμαστε στήν κατηγορία τῶν κακῶν, ἀλλά οὔτε ὅταν εἴμαστε καλοί νά ἔχουμε θάρρος. Ἀσκώντας τήν ἀρετή νά φοβόμαστε μήπως πέσομε, στηριζόμενοι στό θάρρος μας. Καί ὅταν ἀμαρτάνουμε νά μετανοοῦμε. Καί ἐκεῖνο πού εἶπα ἀρχίζοντας τήν ὁμιλία, αὐτό λέγω καί τώρα: Εἶναι προδοσία τῆς σωτηρίας μας αὐτά τά δύο, δηλαδή καί τό νά ἔχουμε θάρρος ὅταν εἴμαστε ἐνάρετοι, καί τό ν' ἀπελπιζόμαστε ὅταν εἴμαστε πεσμένοι στήν κακία.

Γι' αὐτό ὁ Παῦλος, γιά ν' ἀσφαλίσει ἐκείνους πού ἀσκοῦν τήν ἀρετή, ἔλεγε: «Εκεῖνος πού νομίζει ὅτι στέκεται, ἄς προσέχει μήπως πέσει» (Α' Κορ. 10, 12). Καί πάλι: «Φοβᾶμαι μήπως, ἐνῶ κήρυξα σέ ἄλλους, ἐγώ ὁ ἴδιος βρεθῶ ἀνάξιος» (Β' Κορ. 11, 3). Ἀνορθώνοντας πάλι τοὺς πεσμένους καί διεγείροντάς τους σέ μεγαλύτερη προθυμία διακήρυττε ἔντονα στοὺς Κορινθίους γράφοντας τά ἐξῆς: «Μήπως πενήθσω πολλούς πού ἀμάρτησαν προηγουμένως καί δέν μετανόησαν» (Β' Κορ. 12, 21). Γιά νά δείξει ὅτι εἶναι ἄξιοι θρήνων ὄχι τόσο ἐκεῖνοι πού ἀμαρτάνουν, ὅσο ἐκεῖνοι πού δέν μετανοοῦν γιά τά ἀμαρτήματά τους. Καί ὁ προφήτης πάλι λέγει: «Μήπως ἐκεῖνος πού πέφτει δέν σηκώνεται, ἢ ἐκεῖνος πού παίρνει στραβό δρόμο δέν ἐπιστρέφει;» (Ιερ. 8, 4). Γι' αὐτό καί ὁ Δαυίδ παρακαλεῖ αὐτοὺς ἀκριβῶς, λέγοντας: «Σήμερα, ἐάν ἀκούσετε τή φωνή Αὐτοῦ, μή σκληρύνετε τίς καρδιές σας ὅπως τότε πού Τόν παραπύκρναν οἱ πατέρες σας» (Ψαλμ. 94, 8).

Ὅσο λοιπόν θά ὑπάρχει τό σήμερα, ἄς μὴ ἀπελπιζόμαστε, ἀλλ' ἔχοντας ἐλπίδα πρὸς τόν Κύριο καί ἔχοντας κατά νοῦν τό πέλαγος τῆς φιλανθρωπίας Του, ἀφοῦ ἀποτινάξουμε κάθε τι τό πονηρό ἀπό τή σκέψη μας, ἄς ἀσκοῦμε μέ πολλή προθυμία καί ἐλπίδα τήν ἀρετή, καί ἄς ἐπιδείξουμε μετάνοια μέ ὅλη τή δύναμή μας. Ἐτσι ἀφοῦ ἀπαλλαχθοῦμε ἀπ' ὅλα τ' ἀμαρτήματά μας ἐδῶ στή γῆ, νά μπορέσουμε μέ θάρρος νά σταθοῦμε μπροστά στό βῆμα τοῦ Χριστοῦ, καί νά ἐπιτύχουμε τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, τήν ὁποία εὐχομαι νά ἐπιτύχουμε ὅλοι μας μέ τή χάρη καί φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζί μέ τόν Ὅποιο στόν Πατέρα καί συγχρόνως στό Ἅγιο Πνεῦμα ἀνήκει ἡ δόξα, ἡ δύναμη καί ἡ τιμή, τώρα καί πάντοτε καί στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Γιά τό μήνα **ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ 2026** προγραμματίστηκαν:

1/2/2026	ΚΥΡ.	Τελώνου & Φαρισαίου	Μεγαλμ. Τρύφωνος Ἀγιάσμος	Θεία Λειτουργία	7.00 π.μ.
2/2/2026	ΔΕΥΤ.	ΥΠΑΠΑΝΤΗ τοῦ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ		Θεία Λειτουργία	7.00 π.μ.
5/2/2026	ΠΕΜ.			Ἱερ. Ευχέλαιο	5.30 μ.μ.
6 → 7/2/2026	ΠΑΡ. →	ΣΑΒΒΑΤΟ Ἀγ. Παρθενίου	Ἐπισκ. Λαμπάκου «Ἀγρυπνία»		8.00 μ.μ.
8/2/2026	ΚΥΡ.	Τοῦ Ἀσώτου	Μεγαλμ. Θεοδώρου στρατηλάτου	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
14/2/2026	ΣΑΒ.	Ψυχοσάββατον		Θεία Λειτουργία	7.00 π.μ.
15/2/2026	ΚΥΡ.	Τῶν Ἀποκρεω	Ἀποστ. Ὀνησίμου	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
22/2/2026	ΚΥΡ.	Τῆς Τυρινῆς		Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
27/2/2026	ΠΑΡ.	ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ	Θ.Λειτουργία - Α'	ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ	5.30 μ.μ.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Ἐξομολόγηση γίνεται: Μόνο κάθε **Τετάρτη ἀπόγ. 17:00-21:00 & Πέμπτη 09:00-14:00**

«Σημειώσεις»

(I) Συχνά στο παρεκκλήσι μας τελούνται αγρυπνίες, Θεία Λειτουργία, ακολουθίες, & ἄλλες ἐκδηλώσεις οι οποίες δέν περιλαμβάνονται στο μηνιαῖο προγραμματισμὸς μας. Ὅσοι ἐπιθυμεῖτε νὰ ενημερώνεστε γι αὐτές με SMS, παρακαλοῦμε ζητήστε το.

(II) Ἐσπερινός τελείται στις 17:00 μόνο τις παραμονές (προηγούμενο ἀπόγευμα) κάθε λειτουργίας

Κυριακή τοῦ Ἀσώτου

Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἦταν δύο ἀδελφια·τά ὁποῖα, ἀφοῦ μοιράστηκαν τήν πατρική περιουσία τους, ὁ ἓνας ἔμεινε στό σπίτι, ἐνῶ ὁ ἄλλος ἔφυγε σέ μακρινή χώρα. Ἐκεῖ, ἀφοῦ κατέφαγε ὅλα ὅσα τοῦ δόθηκαν, δυστύχησε καί ὑπέφερε μὴ ὑπομένοντας τή ντροπή ἀπό τή πτώχεια. (Λουκᾶ 15: 11 κ.έ.) Αὐτή τήν παραβολή θέλησα νά σᾶς τήν πῶ, γιά νά μάθετε, ὅτι ὑπάρχει ἄφεση ἀμαρτημάτων καί μετὰ τό Βάπτισμα, ἐάν εἴμαστε προσεκτικοί. Καί τό λέγω αὐτό ὄχι γιά νά σᾶς κάνω ἀδιάφορους, ἀλλά γιά νά σᾶς ἀπομακρύνω ἀπό τήν ἀπόγνωση. Γιατί ἡ ἀπόγνωση μᾶς προξενεῖ χειρότερα κακά καί ἀπό τή ραθυμία.

παρανυλνδια και ολο το σπιτι ηταν φαιδω και χαρουμενο. Τι μου λες
στατες και οχι δικαστης. Και στηθηκα αν αντιστοιχισα και
αλλα τον δεχτηκε με ανοιχτη αγκαλια. Γιατι αγαγε; Επειδη ηταν
του σπιτι, επεστρεψε, και ο πατερας δεν τον κδατησε κακια,
τη αγαπητα εμαθε ποσο μεγαλο κακο ειναι να χασεις κανεις το πατρικο
Αφου λοιπον ο ασωτος εφυγε στην ξενι χωρα και απο τα ιδια τα
απο τα ιδια τα παδια του, ωστε ετσι να τον κεδιδισει και παλι.

την οδοδωσθη τον στην κακια, επιτεπειτα να διδαχθου
να μη πιστευουν στις παρανομιες και τις συμβουλεις Του, θαλυντας να
εμπιστοσυνη απο την. Επειδη ομως ηταν τοσο πολυ αναλωτη, ωστε
σε ελεγει η κακια σου» (Ιερ. 2, 19). Γιατι επηρεα να Του ειχαν
με την τιμωρια, λεγοντας τους: «Θα σε διδαξει η αποστασια σου και θα
τους αμετητους λογους με τους ποδηγους, τους αψησε να διδαχθου
Επειδη δηλαδη δεν τους επεισε οτε τους ποσελκυσε, απεθυονοντας
των παραμυθων, παλγια βαβαια που ελεγε και στος Ιουδαίους.
δταν δεν πεθιει με το λογο του, αφηγε να διδαχθουμε απο την περ
απολαμβανει οταν βρωσκονται στο σπιτι. Γιατι πολλες φορες ο Θεος,
στην ξενι χωρα, για να μαθαι η την περ, ποση ευεργεσια
Τι αυτο ο πατερας του τον αφησε και δεν τον εμποδισε να φυγει
μου» (Λουκα 15:18).

στη χειροδρενη μορφη κακιας, τι λεγει: «Θα επιστρεψω στον πατερα
Αυτος λοιπον, αφου επσε
πνευματικη αναγεννηση.
μποδισε να γινει χωρις την
Αδελφος ομως δεν θα
εκεινος που ειχε ποκοψει.
Ετιως ηταν αδελφος
το συνολο των πιστων.
ολα αυτα μας υπαινισσται
δεχθει κληρονομια. Οστε η
πατρικη περιουσια, οτε να

αγαθα, ενω την απο το βαπτισμα δεν μπορει κανεις να λαβει την
Ετιως διεμενε στην πατρικη οικια και μοιδαστηκε ολα τα πατρικα
υιος. Γιατι κανοντας δεν μπορει να νομασθει υιος χωρις το βαπτισμα.
αμαδτησαν μετ το βαπτισμα, αποδεικνυεται απο το οτι νομαζεσαι
αμαδτησαν μετ το βαπτισμα. Και οτι φανερωει εκεινους που
Αυτος λοιπον ο υιος αποτελει την εικονα εκεινων που

τους βρει, χαιδωχαι ποσο οσο απ' οδοδωσθη τον στην κακια, και οχι
αυτα και εδχευται να' αναζητησ τον πλανητηνους. Και οταν
τους αλλους που εχουν πακοψησ την ιερωσ την. Και οτι οχι μωο δεν
οταν επιστρεφωσι Του, αλλα μας δεχευται το ιδιο αγαπητικα με
την οδοδωστας λοιπον αυτα, οτι οχι μωο δεν μας αποστρεφεται
του, το παδεωσ παλι στο κοπαδι.

μαστιγωσε, αλλα μεταφιδωντας το και βαταζοντας το στος ωμους
σωσμενα. Και ποσοεχε πως επηρεα το χαμενο ποδβατο: Δεν το
χαιδωταν πολυ περσοδογο γι' αυτο, παδα για ολα τα αλλα τα
ιδιος ο ποιμενας. Και αφου βρηκε το χαμενο ποδβατο το επηρεα, και
πρω ο υιος ο ιδιος ο υιος, ενω στην παραβαση του καλου Ποιμενος
ακομα μεγαλυτερη να βρει το χαμενο ποδβατο. Και εδω βαβαια γυρισε
περιεπρεσ ο' αμετητη κακια. Ετσι εψαχεν με τον ποθυμια και με
επεθε. Δεν λυπηθηκε οτι κατεφαγε την περιουσια του, αλλ' οτι
Τι αυτο δεν ειπε, εκεινα που επραξε ο ασωτος, αλλα εκεινα που
στος γονεις.

συμπαισια και ελεος, σε στοργη και ευσπλαχνια τειροια που ταιριζει
θυμαται εκεινα μωο τα οποια μποδου να μωο οποιον οδρησους
πατερα του επεστρεψε, που εχυντας τα παραμενα η καλυπτεγα που
μελεθος της πορηγουμενης συμφορας. Αδελφο βαεπεις, οχι ξενο. Στον
ξαναβρηκε τη ζωη του». Μη βαεπεις, λεγει, τα παδοντα, αλλα σκεψου το
λεγει ο πατερας: «ηταν χαμενος και βεθηκε, ηταν νεκος και
παλυντας με την περ, την ατιμωη και τα χειροδρε κακια. Τι αυτο
Τοσο λοιπον χονοο στερηθηκε τη συντοφια μας και εχρησε
ξενι χωρα.

χρειαζοταν να τιμωρηθει ο ασωτος, τιμωρηθηκε ακριτα ζωντας στην
απ' αυτον για την αταξια του και οτε τον τιμωρει. Και αν ακομα
εχει αμαρτησει ο υιος να δωσει φαρμακο στον ασθενη, δεν ζητει ευθυνας
ειναι ωδα μωο φανανθρωπιας και σπλαγχνιας.» Κανοντας ιατος, που
«Δεν ειναι ωδα για δικαστηρια, οτε για λεπτωμενη εξεταση, αλλα
ζωη του» (Λουκα 15:31-32). Οταν πεπεισει να διασωσει τον χαμενο, λεγει:
ενω αυτος ηταν χαμενος και βεθηκε, ηταν νεκος και ξαναβρηκε τη
μιαωντας του με παδοντα και λεγοντας, «ον παντοτε ζουσες μαζι μου,
αυτα ο μεγαλυτερος υιος. Ο πατερας ομως τον επεισε κι ο αυτον
ποδς το καλυτεγο. Και ακουστε και το σουδαοτεγο: Αγανακτισε γι'
αρθωπε, αλλα της επιστοφης. Οχι της πορηγιας, αλλα της μεταβολης
τωδα ανθρωπε μου; Αυτες ειναι οι αμοιβες της κακιας; Οχι της κακιας,